

خود به بازارهای منطقه‌ای را در فصول سرد با گاز اعضای دیگر پوشش دهد و تعهدات متقابل را در فصول گرم سال تسویه کند. این رویکرد دیپلماتیک، ضمن حفظ منافع اقتصادی بلندمدت کشور و صیانت از جایگاه ژئوپلیتیک ایران در بازار گاز، از تنش‌های تجاری با همسایگان جلوگیری کرده و ثبات را به بازارهای منطقه‌ای بازمی‌گرداند. در مجموع، هر چند GECF نمی‌تواند جایگزین اصلاحات ساختاری، اصلاح قیمت‌گذاری و بهینه‌سازی مصرف انرژی در داخل ایران شود، اما ابزاری قدرتمند برای هموار کردن مسیر دیپلماسی انرژی و تسهیل دسترسی به سرمایه و فناوری به شمار می‌رود.

سخن پایانی

ناترازی گاز ایران مسئله‌ای نیست که با یک قرارداد صادراتی، سوآپ مقطعی یا توافق دیپلماتیک به‌طور پایدار حل شود. ظرفیت‌های مجمع کشورهای صادرکننده گاز زمانی می‌توانند به مزیتی راهبردی تبدیل شوند که در خدمت برنامه‌ای منسجم برای تقویت تولید، توسعه ذخیره‌سازی و افزایش انعطاف‌پذیری شبکه قرار گیرند. سوآپ و ترانزیت می‌توانند بخشی از فشار منطقه‌ای و فصلی را کاهش دهند؛ همکاری فناوریانه نیز می‌تواند مسیر اجرای پروژه‌های پیچیده‌ای مانند فشارافزایی پارس جنوبی را هموار کند. اما تداوم این دستاوردها به سرمایه‌گذاری، انتقال دانش و امکان اجرای توافقات وابسته است. در کنار آن، مدیریت مصرف و کاهش ائتلاف انرژی باید در اولویت سیاست‌گذاری داخلی باقی بماند. ایران برای تبدیل موقعیت جغرافیایی و منابع عظیم گازی خود به قدرتی پایدار در بازار منطقه، به دیپلماسی فعال نیاز دارد؛ دیپلماسی‌ای که نه جایگزین اصلاحات داخلی، بلکه مکمل آن‌ها باشد. در نهایت، معیار موفقیت این همکاری‌ها نه تعداد نشست‌ها و تفاهم‌نامه‌ها، بلکه میزان اثر آن‌ها بر پایداری تأمین گاز، حفظ بازارهای صادراتی و کاهش آسیب‌پذیری کشور در فصل سرد خواهد بود.

حل ناترازی گاز از مسیر دیپلماسی

سوآپ گاز؛ مسکن یا راه‌حل؟

ناترازی گاز در ایران، دیگر صرفاً مسئله‌ای فصلی نیست؛ چالشی ساختاری است که هم تأمین پایدار انرژی در داخل را تحت فشار قرار می‌دهد و هم می‌تواند تعهدات صادراتی کشور را با اختلال مواجه کند. رشد مصرف، افت فشار در میدان پارس جنوبی، محدودیت سرمایه‌گذاری و عقب‌ماندگی زیرساخت‌های ذخیره‌سازی، حل این مسئله را به مجموعه‌ای از راهکارهای داخلی و همکاری‌های منطقه‌ای وابسته کرده است. در این میان، مجمع کشورهای صادرکننده گاز می‌تواند بستری برای تقویت دیپلماسی انرژی ایران باشد؛ از توسعه قراردادهای سوآپ و ترانزیت گاز با همسایگان گرفته تا تبادل دانش فنی و تسهیل ارتباط با شرکت‌های بزرگ انرژی. بهره‌گیری از این ظرفیت‌ها می‌تواند در تأمین گاز مناطق شمالی، مدیریت اوج مصرف زمستانی و کاهش فشار بر شبکه داخلی مؤثر باشد. با این حال، همکاری‌های بین‌المللی به‌تنهایی ناترازی را برطرف نمی‌کنند؛ انرژی‌گذاری آن‌ها به اصلاح الگوی مصرف، توسعه زیرساخت‌ها و تأمین مالی پروژه‌های کلیدی وابسته است.

استان‌های شمالی و شمال‌شرقی ایران در زمستان با افت فشار ناشی از فاصله طولانی با منابع تولید در جنوب مواجه می‌شوند، پروژه سوآپ گاز از کشورهای شمالی می‌تواند این کمبود را به‌طور مستقیم جبران کند. مجمع کشورهای صادرکننده گاز با فراهم کردن بسترهای مذاکره چندجانبه و ایجاد اعتماد متقابل میان اعضا، فضایی را ایجاد می‌کند تا قراردادهای بلندمدت سوآپ با امنیت حقوقی و تجاری بالاتری منعقد شوند. علاوه بر این، ترانزیت گاز اعضای مجمع از طریق خطوط لوله ایران به کشورهای همسایه مانند ترکیه یا عراق، افزون بر کسب درآمد ترانزیت برای کشور، به هم‌پیوستگی امنیتی انرژی در منطقه کمک کرده و پایداری شبکه را تضمین می‌کند.

جذب سرمایه‌گذاری

حل ریشه‌ای افت تولید در پارس جنوبی نیازمند سرمایه‌گذاری‌های هنگفت کلان، تخمین زده شده در سطح ده‌ها میلیارد دلار، و دسترسی به فناوری‌های پیشرفته مهندسی بالادستی است که تحریم‌های بین‌المللی دسترسی ایران به آن‌ها را با موانع جدی روبه‌رو کرده است. قراردادهای سنگین توسعه‌ای که اخیراً برای فشارافزایی در پارس جنوبی مدنظر قرار گرفته‌اند، نیازمند تأمین مالی و مشارکت شرکت‌های بزرگ بین‌المللی هستند. در این حوزه، شرکت‌های ملی نفت و گاز کشورهای عضو GECF که دارای تکنولوژی‌های نوین در زمینه ساخت و نصب سکوهای عظیم کم‌بسر و مدیریت مخازن پیچیده هستند، گزینه‌های ایده‌آلی برای شراکت راهبردی به شمار می‌روند. نشست‌های وزارتی و اجلاس سران GECF بستر دیپلماتیک مناسبی را فراهم می‌کند تا مدیران ارشد صنعت نفت ایران، مذاکرات دوجانبه و چندجانبه‌ای را با سرمایه‌گذاران و هلدینگ‌های انرژی جهان پیش ببرند و توافقات تجاری را به سرانجام برسانند. اشتراک دانش فنی در قالب استیئتو تحقیقات گاز مجمع (GRI) نیز فرصتی مغتنم برای انتقال دانش فنی روز دنیا در زمینه افزایش ضریب بازیافت گاز و بهینه‌سازی فرایندهای استخراج فراهم می‌سازد.

توسعه مخازن ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز (UGS) برای مقابله

پتروشیمی تبریز در آستانه عرضه اولیه؛

از جایگاه پیشرو در بازار پلیمر تا طرح‌های توسعه‌ای و رشد سودآوری

صیانت از حقوق سهامداران خرد و جلوگیری از محروم‌ماندن آنان از مشارکت در فرایند عرضه فراهم شود.

میراشرافی: ظرفیت اسمی تولید سالانه ۸۷۰ هزار تن محصولات پلیمری و شیمیایی

سید نوراله میراشرافی، مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره شرکت پتروشیمی تبریز، با اشاره به آماده‌سازی این مجموعه برای ورود به بازار سرمایه اظهار کرد: پتروشیمی تبریز با مساعدت سهامداران، در مسیر عرضه اولیه به‌عنوان شصصد و سی‌ویکمین شرکت پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران قرار گرفته است. وی ترکیب سهامداری شرکت را متشکل از مجموعه‌ای از شرکت‌ها و نهادهای سرمایه‌گذاری، از جمله پالایش نفت تبریز، گروه سرمایه‌گذاری امیر، تاپیکو، گسترش تجارت هامون، سرمایه‌گذاری استانی سهام عدالت، سرمایه‌گذاری توسعه‌پیشرو، رافه پردیس، ساتا، صندوق بازنشستگی گروه گسترش نفت و گاز پارسیان و هامون سپاهان عنوان کرد. مدیرعامل پتروشیمی تبریز با تشریح جایگاه این مجموعه در صنعت پلیمر کشور گفت: پتروشیمی تبریز نخستین تولیدکننده محصولات پلی‌استایرن در ایران به شمار می‌رود و ظرفیت اسمی تولید سالانه آن به ۸۷۰ هزار تن انواع محصولات پلیمری و شیمیایی می‌رسد. به گفته وی، این مجتمع در حال حاضر بیش از ۶۰ درصد از پلی‌استایرن مقاوم و حدود ۴۰ درصد از پلی‌استایرن معمولی مورد نیاز بازار داخلی را تأمین می‌کند. همچنین در تولید و عرضه گریدهای خاص پلیمری، از جمله پلی‌اتیلن‌های ۲۸۴۰ و ۵۰۲۰، از جایگاه برتر و موقعیت رهبری بازار برخوردار است. میراشرافی با اشاره به ظرفیت صادراتی شرکت اظهار کرد: با وجود تعهدات عرضه در بورس کالا، حدود ۳۰ درصد از تولیدات پتروشیمی تبریز به ۱۷ کشور خارجی صادر می‌شود. وی همچنین از خرید ۱۰۰ درصد سهام شرکت «تجارت گستر ناوک آسیا» خبر داد و گفت: این اقدام با هدف مدیریت یکپارچه‌تر زنجیره حمل‌ونقل خوراک انجام شده و شرکت مذکور اکنون به‌طور کامل در مالکیت پتروشیمی تبریز قرار دارد.

پیشرفت طرح‌های توسعه‌ای و تقویت زیر ساخت‌های تولید

مدیرعامل پتروشیمی تبریز در بخش دیگری از سخنان خود، اقدامات انجام‌شده در حوزه محیط‌زیست و توسعه صنعتی را تشریح کرد و گفت: گواهی عدم آلایندگی مجتمع از سازمان حفاظت محیط‌زیست دریافت شده است، همچنین مصوبه استئنا از محدودیت شاع ۳۰ کیلومتری برای اجرای طرح‌های توسعه‌ای، از هیئت دولت و با ابلاغ معاون اول رئیس‌جمهور اخذ شده است. بر اساس توضیحات وی، پروژه تکمیل واحد گرانول‌سازی پلی‌پروپیلن با پیشرفت فیزیکی ۸۸ درصد و پروژه تأمین برق پایدار طرح‌های توسعه‌ای با پیشرفت ۹۲ درصد، برای بهره‌برداری در سال جاری برنامه‌ریزی شده‌اند. میراشرافی درباره برنامه شرکت برای مدیریت چالش تأمین آب نیز اظهار کرد: پروژه تصفیه پساب صنعتی با پیشرفت فیزیکی ۹۴ درصد در دست اجراست. زیرساخت این پروژه برای ظرفیت ۱۵ میلیون مترمکعب طراحی شده و فاز نخست آن با ظرفیت ۸ میلیون مترمکعب قرار است در اواخر سال جاری وارد مدار شود. وی درباره طرح توسعه پلی‌اتیلن سنگین نیز اعلام کرد که این پروژه به پیشرفت فیزیکی ۸۰ درصد رسیده و منابع مالی و نقدینگی مورد نیاز آن از سوی شرکت تأمین شده است. به گفته مدیرعامل پتروشیمی تبریز، برای اجرای پروژه EBSM نیز مصوبه تخصیص تسهیلات به مبلغ ۷۹ میلیون دلار از صندوق توسعه ملی دریافت شده است.

جعفری: سود عملیاتی شش ماهه به ۷٫۳ همت رسید

همت جعفری، معاون مالی و اقتصادی شرکت پتروشیمی تبریز، با تشریح

در مراسم معارفه شرکت پتروشیمی تبریز، مدیران این مجموعه ضمن تشریح عملکرد مالی، ظرفیت‌های تولیدی و برنامه‌های توسعه‌ای، از پیشرفت پروژه‌های زیرساختی، راهبردهای تأمین پایدار خوراک و سوخت و برنامه‌های افزایش ارزش افزوده در زنجیره تولید خبر دادند. بر اساس اعلام مدیران، عرضه اولیه سهام این شرکت با نماد «شتبریز» برای روز چهارشنبه هفته جاری برنامه‌ریزی شده است.

مراسم معارفه شرکت پتروشیمی تبریز، در آستانه عرضه اولیه سهام این مجتمع پتروپلیمری، عصر روز شنبه ۱۲ آبان‌ماه ۱۴۰۵ با حضور مدیران ارشد شرکت، نمایندگان سهامداران عمده، مشاوران ارزش‌گذاری و پذیرش، سوآپ گاز با کشورهای عضو GECF، به‌ویژه بازیگران کلیدی شمالی مانند روسیه و ترکمنستان است. ایران به دلیل موقعیت جغرافیایی استراتژیک خود، پل ارتباطی میان منابع عظیم شمال و بازارهای مصرف در جنوب و غرب آسیا محسوب می‌شود. در شرایطی که

در این مراسم، ابراهیم صادقی، معاون حاکمیت شرکتی گروه گسترش نفت و گاز پارسیان، سید نوراله میراشرافی، مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره شرکت پتروشیمی تبریز و همت جعفری، معاون مالی و اقتصادی شرکت، به تشریح جایگاه راهبردی این مجموعه در صنعت پتروشیمی کشور، ساختار سهامداری، عملکرد عملیاتی و مالی، برنامه‌های توسعه‌ای و چشم‌انداز فعالیت شرکت پرداختند. در ادامه نیز، پتل تخصصی پرسش و پاسخ با حضور مدیران شرکت، نمایندگان سهامداران و مشاوران ارزش‌گذاری و پذیرش برگزار شد و موضوعاتی از جمله پایداری تولید در فصل زمستان، تأمین خوراک طرح‌های توسعه‌ای، قراردادهای بلندمدت، ریسک‌های عملیاتی و مبانی برآورد سودآوری شرکت مورد بررسی قرار گرفت.

صادقی: عرضه اولیه پتروشیمی تبریز، تکمیل‌کننده بورسی شدن شرکت تولیدی گروه پارسیان

ابراهیم صادقی، معاون حاکمیت شرکتی گروه گسترش نفت و گاز پارسیان، با اشاره به برنامه عرضه اولیه سهام پتروشیمی تبریز اظهار کرد: بر اساس برنامه‌ریزی انجام‌شده، عرضه اولیه این شرکت احتمالاً روز چهارشنبه هفته جاری انجام خواهد شد. وی با اشاره به تعهد پیشین گروه به سهامداران افزود: با عرضه اولیه پتروشیمی تبریز، آخرین شرکت تولیدی باقی‌مانده در مجموعه گروه گسترش نفت و گاز پارسیان نیز وارد بازار سرمایه می‌شود و بدین ترتیب، تمامی شرکت‌های تولیدی این هلدینگ بورسی خواهند شد.

صادقی همچنین از برنامه گروه برای بررسی امکان ورود سایر شرکت‌ها و مجموعه‌های غیربورسی وابسته به بازار سرمایه خبر داد و این رویکرد را در راستای تکمیل فرایند بورسی‌شدن شرکت‌های گروه عنوان کرد. معاون حاکمیت شرکتی گروه گسترش نفت و گاز پارسیان در ادامه، به پیشینه و موقعیت مکانی پتروشیمی تبریز اشاره کرد و گفت: این شرکت از سال ۱۳۷۵ فعالیت خود را آغاز کرده و در زمینی به مساحت ۴۰۰ هکتار، شامل ۱۵۰ هکتار فضای صنعتی، در شمال غرب کشور مستقر است. همجواری با پالایشگاه تبریز نیز زمینه شکل‌گیری یک پهنه تخصصی پالایشی و پتروشیمی را در این منطقه فراهم کرده است. وی دسترسی به بازارهای کشورهای غرب و شمال غرب ایران را از مزیت‌های جغرافیایی این مجموعه برشمرد و افزود: با وجود تعهدات عرضه محصولات در بورس کالا، حدود ۳۰ درصد از محصولات شرکت در سال گذشته به بازارهای خارجی صادر شده است؛ موضوعی که نشان‌دهنده برخورداری شرکت از ظرفیت صادراتی در کنار حضور در بازار داخلی است.

صادقی همچنین با اشاره به پیگیری‌های انجام‌شده در یک سال گذشته و مذاکرات با سهامداران حقوقی و عمده، درباره سازوکار حفظ حقوق سهامداران خرد توضیح داد: راهکاری با تعریف و حفظ «سهام ممتاز» طراحی شد تا زمینه

با پیک مصرف

یکی از اصلی‌ترین ابزارهای کشورهای پیشرو در مجمع GECF برای کنترل ناترازی‌های فصلی و نوسانات شدید تقاضا، توسعه زیرساخت‌های ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز (Underground Gas Storage) است. در کشورهای توسعه‌یافته و حتی بسیاری از اعضای مجمع، حجم بالایی از گاز مصرفی در فصول گرم سال به مخازن طبیعی، سفره‌های آب زیرزمینی یا مغاره‌های نمکی تزریق می‌شود تا در روزهای اوج سرمای زمستان مورد استفاده قرار گیرد. در ایران، ظرفیت ذخیره‌سازی گاز علیرغم پیشرفت‌های حاصل‌شده در مخازن نظیر شوریچه و سراج، همچنان سهم بسیار کوچکی از کل مصرف ملی را پوشش می‌دهد و با استانداردهای جهانی فاصله معناداری دارد. تبادل تجربیات مهندسی با کشورهای عضو که در زمینه طراحی، حفاری و بهره‌برداری ایمن از مخازن زیرزمینی پیشگام هستند، می‌تواند به توسعه شتابان پروژه‌های ذخیره‌سازی در ایران منجر شود. تقویت این زیرساخت‌ها نه تنها انعطاف‌پذیری شبکه گازرسانی را افزایش می‌دهد، بلکه آسیب‌پذیری صنایع و خانوارهای ایرانی را در برابر موج‌های سرما به حداقل می‌رساند.

نژوم هماهنگی دیپلماتیک

ناترازی داخلی گاز در ایران غالباً پیامدهای ناخواسته‌ای بر تعهدات بین‌المللی و قراردادهای صادراتی کشور به جا می‌گذارد. هنگامی که تقاضای بخش خانگی در زمستان به شکل چشمگیری جهش می‌کند، سیاستگذاران انرژی ناچار می‌شوند برای صیانت از شبکه داخلی، جریان گاز صادراتی به کشورهای نظیر ترکیه یا عراق را محدود یا قطع کنند؛ امری که اعتبار تجاری کشور را به‌عنوان یک تأمین‌کننده قابل‌اعتماد در بازار جهانی گاز تضعیف می‌کند. حضور فعالانه در مجمع کشورهای صادرکننده گاز به ایران امکان می‌دهد تا از طریق مکانیزم‌های همکاری منطقه‌ای، راهکارهای جایگزین را برای مدیریت این بحران‌های فصلی طراحی کند. برای نمونه، ایران می‌تواند با انعقاد توافقات تهازری یا سوابی با سایر صادرکنندگان بزرگ عضو مجمع، تعهدات صادراتی

عملکرد مالی مجموعه در نیمه نخست سال جاری، از ثبت فروش ۲۸ هزار میلیارد تومانی در شش‌ماهه نخست خبر داد و گفت: میزان فروش شرکت در این دوره از فروش ثبت‌شده در کل برخی سال‌های گذشته فراتر رفته است.

وی با اشاره به سهم بازار سرمایه در فروش محصولات شرکت اظهار کرد: بخش عمده فروش محصولات پتروشیمی تبریز از طریق بورس کالا انجام می‌شود. ارزش فروش شرکت در این بستر طی شش‌ماهه نخست سال جاری به ۱۹ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان رسید؛ در حالی که این رقم در کل سال گذشته ۱۷ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان بود. معاون مالی و اقتصادی شرکت درباره روند هزینه‌ها توضیح داد: با وجود رشد درآمدهای فروش و افزایش هزینه‌های عمومی، بهای تمام‌شده شرکت در شش‌ماهه نخست نسبت به دوره‌های قبل کاهش یافته است. به گفته وی، مدیریت زمان‌بندی خرید مواد اولیه و خوراک و انجام خریدها پیش از نوسانات نرخ ارز و قیمت‌های جهانی، از عوامل اصلی این روند بوده است. جعفری افزود: سود ناخالص شرکت در شش‌ماهه نخست به ۸ هزار و ۶۷۹ میلیارد تومان رسید. همچنین سود عملیاتی دوره با ثبت رقم ۷ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان، به سطحی نزدیک به پیش‌بینی سود عملیاتی سالانه مندرج در گزارش ارزش‌گذاری، معادل ۸ هزار و ۵۹۵ میلیارد تومان، رسیده است.

وی سود خالص شش‌ماهه نخست را ۶ هزار و ۲۷۶ میلیارد تومان اعلام کرد و گفت: با توجه به شرایط بازار و روند تولید، پیش‌بینی می‌شود سود شرکت در شش‌ماهه دوم نیز به حدود ۹ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان برسد. این رقم، برآورد شرکت برای نیمه دوم سال است و تحقق آن به شرایط عملیاتی و بازار بستگی خواهد داشت.

ارزش‌داری‌ها و ظرفیت ایجاد ارزش از محل طرح‌های توسعه‌ای

معاون مالی و اقتصادی پتروشیمی تبریز با اشاره به شاخص‌های ارزش‌گذاری شرکت اظهار کرد: ارزش دفتری شرکت حدود ۲۱ همت و ارزش برآوردشده برای عرضه اولیه، نزدیک به ۳۰ همت است. وی همچنین خالص ارزش روز داری‌های شرکت یا NAV را بالغ بر ۲۲۷ همت اعلام کرد.

جعفری در ادامه، طرح احداث واحد پلی‌اتیلن سنگین را از پروژه‌های مهم توسعه‌ای شرکت دانست و گفت: این طرح به پیشرفت فیزیکی ۸۰ درصد رسیده است. داری‌های در جریان تکمیل پروژه در دفاتر شرکت ۱۲۸ همت ثبت شده، در حالی که برآورد ارائه‌شده از هزینه جایگزینی و اجرای امروز آن، بیش از ۶۰ همت است. به گفته وی، این اختلاف می‌تواند از منظر ارزش داری‌ها و ظرفیت توسعه تولید مورد توجه قرار گیرد؛ هر چند تحقق منافع اقتصادی پروژه به تکمیل طرح، بهره‌برداری و شرایط بازار وابسته است. جعفری همچنین میزان سود انباشته شرکت در پایان شش‌ماهه نخست را ۱۰ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان اعلام کرد و افزود: با موافقت سهامداران عمده، اجرای افزایش سرمایه از محل سود انباشته پس از عرضه اولیه در دستور کار قرار خواهد گرفت.

وی درباره وضعیت مالیاتی و گزارش‌گری شرکت نیز گفت: پتروشیمی تبریز بدهی مالیاتی با پرونده اختلافی با سازمان امور مالیاتی ندارد و گزارش حسابرِس و بازرِس قانونی درباره صورت‌های مالی شرکت، از نوع مقبول است.

پاسخ به پرسش‌های بازار سرمایه: از تأمین سوخت زمستانی تا توسعه زنجیره ارزش

در بخش پایانی مراسم معارفه، پتل تخصصی پرسش و پاسخ با حضور مدیران پتروشیمی تبریز، نمایندگان سهامداران و مشاوران ارزش‌گذاری و پذیرش برگزار شد. در این نشست، موضوعات مرتبط با تداوم تولید در فصل سرد، تأمین خوراک طرح‌های توسعه‌ای، و مبانی برآورد سودآوری شرکت مورد بحث قرار گرفت.

خوراک نفتا و برنامه تأمین سوخت در فصل زمستان

سید نوراله میراشرافی، مدیرعامل پتروشیمی تبریز، در پاسخ به پرسش‌ها درباره احتمال محدودیت گاز صنایع در زمستان توضیح داد که خوراک اصلی این مجتمع نفتاست و گاز طبیعی عمدتاً به‌عنوان سوخت حرارتی مورد استفاده قرار می‌گیرد. به گفته وی، در سال گذشته نیمی از مصرف سوخت مجتمع از طریق گاز و نیم دیگر از طریق گازوئیل تأمین شده است. برای زمستان سال جاری نیز مجوزهای لازم از وزارت صنعت، معدن و تجارت دریافت شده است. میراشرافی افزود: در صورت افت فشار یا قطع گاز شبکه سراسری، توربین‌های گازی امکان تغییر سوخت به گازوئیل را خواهند داشت. این تمهید با هدف کاهش ریسک توقف تولید در ماه‌های سرد سال در نظر گرفته شده است.

تأمین خوراک طرح‌های پلی‌اتیلن سنگین و استایرن نومر

در پاسخ به پرسش‌ها درباره پایداری خوراک طرح‌های توسعه‌ای، مدیرعامل شرکت به وضعیت تأمین اتیلن و بزنن اشاره کرد.

به گفته وی، واحد جدید پلی‌اتیلن سنگین با ظرفیت ۳۱۰ هزار تن، بر اساس موافقت اصولی وزارت نفت احداث شده است. شرکت در حال حاضر ساعتی ۱۰ تن اتیلن دریافت می‌کند و در آزمایش‌های فنی ثبت‌شده، امکان انتقال تا ۴۱ تن در ساعت نیز با موفقیت آزمایش شده است.

میراشرافی با استناد به این ظرفیت انتقال اظهار کرد که برآورد شرکت، نبود کمبود اتیلن برای سه تا چهار سال آینده است. وی همچنین گفت برای افق بلندمدت، مسیرهای جایگزین تأمین خوراک، از جمله انتقال از خطوط جنوب، طراحی شده‌اند. بر اساس توضیحات ارائه‌شده، نفتای مصرفی مجتمع نیز مطابق نرخ‌های رسمی شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی خریداری می‌شود.

شتبریز؛ ورود یک مجموعه صنعتی باسابقه به بازار سرمایه

مجموع مباحث مطرح‌شده در مراسم معارفه پتروشیمی تبریز، سه محور اصلی را کانون توجه قرار داد: جایگاه این شرکت در بازار محصولات پلیمری، برنامه توسعه ظرفیت و افزایش ارزش افزوده و عملکرد مالی اعلام‌شده در نیمه نخست سال.

ظرفیت اسمی تولید ۸۷۰ هزار تن محصولات پلیمری و شیمیایی، سهم قابل توجه در تأمین برخی گریدهای پلی‌استایرن و پلی‌اتیلن در بازار داخلی، حضور در بازارهای صادراتی و پیشرفت پروژه‌هایی مانند پلی‌اتیلن سنگین و تصفیه پساب صنعتی، از جمله ظرفیت‌ها و برنامه‌هایی هستند که در این مراسم تشریح شدند. در کنار این موارد، ارقام فروش و سودآوری شش‌ماهه، سود انباشته و برآوردهای مرتبط با ارزش داری‌ها، بخش مالی معرفی شرکت را تشکیل دادند. در عین حال، تحقق اهداف توسعه‌ای و برآوردهای سودآوری آینده به تکمیل پروژه‌ها، تأمین پایدار خوراک و انرژی و شرایط بازار وابسته خواهد بود.

بر اساس اعلام مدیران، عرضه اولیه سهام پتروشیمی تبریز با نماد «شتبریز» برای روز چهارشنبه هفته جاری برنامه‌ریزی شده است؛ رویدادی که این مجموعه باسابقه صنعت پتروشیمی را وارد مرحله تازه‌ای از حضور در بازار سرمایه خواهد کرد.